

Трибуна

Петропавлівської Борщагівки

№15 (130)

15 липня 2011 року

Вітання

ЩИРО ВІТАЮ З ДНЕМ ПЕТРА І ПАВЛА!

12 липня – день святих Первоверховних Апостолів Петра і Павла. Наше село, яке містить у своїй назві імена саме цих святих, понад півтисячоліття, з гордістю вшановує їх щороку. І в цьому є велика духовна сила.

У час відзначення свята Петра і Павла у багатьох районах України розпочинаються жнива. Звідси і походить народне вірування про те, що справа святого Петра – «жито зажинати».

В одній з народних пісень святий Петро і Павло виступають плугатарями, вони орють поле під осінній засів: «Святий Петро за плугом ходить, святий Павло волоньки водить, а сам Господь-Бог пшеничку сіє, а святий Ілля заволочує».

В старі часи в Україні до свята Петра і Павла готувались як до великого свята.

Воно прекрасне, прекрасні звичаї наші предки білили хату, оздоблювали стіни оселі рушниками, прибирали на подвір'ї. А, вранці святково прибрані вирушали в церкву.

Але найважливішим за все є прекрасний заповіт цього дня – полюбити ближнього. Так будемо любити один одного, і цього дня, і щоденно.

Напевне, сам Бог послав нас на територію, яку обіймає Петропавлівська Борщагівка. Бо люди у нас добрі, гостинні і щедрі.

Тож вітаю Вас, шановні земляки, зі святом! Зичу Вам міцного здоров'я, добробуту й удачі.

Олексій КОДЕБСЬКИЙ,
Петропавлівсько-Борщагівський сільський голова

День пам'яті святих первоверховних апостолів Петра і Павла

Святий апостол Петро виявив свою любов і відданість Господеві ще в дні земного життя Спасителя. До покликання свого на труди апостольські він носив ім'я Симон і жив у галілейському містечку Віфсаїді. Господь назвав нового учня Кифою, що означає арамейською мовою "камінь", "скеля". У грецькій мові цьому слову відповідає "петрос" або "петра". Він зробився палким послідовником Христовим, Його учнем і постійним супутником.

Самовіддана любов до Христа відкривала Петрові Божий Промисл. Він перший сповідав Ісуса Сином Бога Живого (Мф. 11, 16). Почувши новину після Воскресіння Господа, він перший біжить до гроба Христа, а пізніше говорить Йому: "Господи! Ти знаєш, що я люблю Тебе" (Ін. 21, 16). Після зішестя Святого Духа Петро першим серед апостолів почав голосно проповідувати віру в Христа, і багатьох людей-язичників та іудеїв на вернув до християнської віри. Апостол Петро мученицьки закінчив на хресті своє життя, кров'ю засвідчивши відданість слову Христа.

Святий апостол Павел до покликання на благовісницьке служіння він носив ім'я Савл та

був ревним охоронцем фарисейських законів. Сам Христос переродив його з "вітхої" і зробив "новою" людиною та просвітив його світлом істини. І від цього часу не стало Савла, а

з'явився Павел — цей "обраний сосуд" Божий і другий Первоверховний апостол.

Своє апостольське служіння Павел проводив під безпосереднім і явним керівництвом Божим. "Сповідання ж вам, браття, — пише апостол галатам, що Євангеліє... я прийняв... і навчився не від людини, а через одкровення Ісуса Христа" (Гал. 1, 11-12). Великою була могутність проповіді апостола, він добре потрудився для поши-

рення віри Христової. Апостол Павел особисто не бачив Христа, не був серед учнів за Його земного життя, але своїм просвіченим, ясним і багатограним розумом назавжди визнав, що Христос — це дійсно обітований Месія, котрий прийшов спасти увесь рід людський, і хто у Христі — той нове творіння, нова людина. Апостол Павел теж дістав вінець мученицької смерті, хоча, на відміну від апостола Петра його не розп'яли, а, як римському громадянину, усікли голову мечем.

Великою була нагорода Первоверховним апостолам ще за часів їх земного життя. Святий апостол Петро був удостоєний стати свідком найважливіших подій в житті Христа-Спасителя — Гефсиманської молитви і Божественної слави на горі Преображення. А святому апостолу Павлу було дано бути восхвищеним до третього неба, за його висловом, до раю, де він чув невимовні слова, котрих людина не в змозі і переказати...

Священик Георгій,
клірик храму Різдва Богородиці Петропавлівської Борщагівки

Вітання

ВОНА ПРОФЕСІЮ ОБРАЛА ПО ДУШІ

Серпневого ранку 1957 року випусниця Головатко Валентина Антонівна з чистими думками і мріями, пішою ходою по вул. Леніна направилась до нашої школи. Що підказувало її серце? Як складеться її доля в цьому незнайомому селі? Як зустрінуть її в колективі?

Так непомітно пройшла вона місток через річку, попереду виднілась церква, а ось і школа. Часто в пам'яті з'являвся цей перший день — перший трудовий день у школі.

Проста дівчина з села Тернівка Смілянського району Черкаської області, дочка фронтовика і колгоспниці, зуміла своєю відповідальною працею досягти значних висот в освіті. Та найвища її висота — людяність, порядність, доброзичливість. І як вчитель фізики, і як керівника гуртка «Господарочка», і як заступник директора з навчально-виховної роботи — вона завжди в кожній людині бачила особистість, а поради кожній дитині надавала як власній донці чи синочку.

Вона скуштувала гіркий окрасець хліба, коли перебувала в німецькій окупації. А ще відчула ціну хліба, коли по комсомольській путівці працювала на освоєнні цілих земель в Казахстані.

Власне, вона знає ціну і вчительському хлібу... З почуттям власної гідності Валентина Антонівна завжди з великою відповідальністю ставиться до будь-яких доручень. Якщо це проходження буденних курсів підвищення кваліфікації — для неї це подія і вона приїжджає до школи з подякою. Якщо це оздоровлення дітей в Турції в 2006 році — для неї це виконання державної ваги завдання.

Талант Валентини Антонівни Мельниченко виявився і в громадській роботі. Вона неодноразово була головою комісії на виборах різних рівнів, завжди толерантно, виважено, помірковано вміло вирішувала будь-які складні питання.

В неї особливе ставлення до людей. З великою теплотою і любов'ю вона завжди розповідає про нашого сільського голову О. Кодебського, котрий наше село зумів прославити на всю Україну гарними справами в його розвитку.

Валентина Антонівна — красива людина. Вона виростила двох чудових доньок, має внуків і продовжує підтримувати контакти зі своїми колегами та односельчанами.

Як і в 1957 році, легкою ходою, з приємною посмішкою, вона кожного разу приходить до школи та сільської ради, щоб поспілкуватись, поділитись новинками, побачити людей, які для неї стали рідними. Вчитель «вищої кваліфікаційної категорії», «старший вчитель» Мельниченко Валентина Антонівна безмежно випромінює сонце, зігріваючи всіх, хто знає її, радіючи успіху своїх вихованців.

Нехай ще довгі-довгі десятиліття вона несе радість життя, віру, надію, любов до всього земного, слугує прикладом для педагогів як слід працювати та любити школу, село та людей.

З ювілеєм Вас, шановна Валентина Антонівна!

З повагою,
виконком сільської ради,
від імені колективу директор школи М.О. Татуревич

Нагороди — переможцям

КОЗАЦЬКА СЛАВА - НЕВМИРУЩА!

"Чи з села, чи з міста, ми — одна родина, доки буде жити пісня, житиме Україна!" — з таким промовистим козацьким гаслом прийшли привітати сільського голову Петропавлівської Борщагівки О.І.Кодебського лауреати Першого Всеукраїнського фестивалю народної творчості "Козацька слава".

Організувала фестиваль Рада українського козацтва при президентові України, міжнародна асоціація

Продовження на Зстор.

Переможці фестивалю вручають О.І.Кодебському вітальний лист від українського козацтва